

Empresa i Entorn Econòmic

PEC 3

Exercici 3.1

El PIC de Luxemburg indica clarament que és un país ric, ja que supera amb escreix a la resta de països Europeus. El secret del seu gran PIB per capita és una densitat de població no gaire gran (per sota d'alemanya o Itàlia), un sector financer molt actiu i el fet de ser país seu de moltes multinacionals. També té un gran nombre de treballadors fronterers (39% al 2004) que contribueixen al PIB però no són tinguts en compte com a part de la població resident utilitzada per calcular el PIB per habitant del país.

Exercici 3.2

Països com Finlàndia (100.69%) o Corea (100.15%) tenen un ràtio PNB/PIB molt proper al 100%. En el cas de Finlàndia (o extrapolable a un país desenvolupat) es pot dir que el capital produït pel país a l'estranger equipara el capital que es produeix al país per part d'empreses foranes. Ara bé, en el cas de Corea podem afirmar (tot i que la censura provoca falta de dades) que es deu a que la intervenció estrangera és pràcticament inexistent i a que la producció a l'estranger del país també ho és. Això es deu al govern que té el país: altament militaritzat i controlador.

En el cas d'un país com Kiribati (157.2%) el fet que el ràtio sigui major que 100 ens indica una baixa participació de països estrangers en el país. Això és degut a la situació del país: poca superfície i recursos naturals a la vegada que extremadament pobre.

Finalment Puerto Rico (67.15%) (que és territori dels EUA) presenta una gran inversió estrangera. Això es deu a que és un país que té mà d'obra barata i on en els últims anys s'hi ha instal·lat una gran quantitat de multinacionals (farmacèutiques, tèxtils, etc.).

Exercici 3.3

Un país tancat (amb un antic règim comunista) tindria un PIB i un PNB molt semblants, ja que no hi ha intercanvi amb l'exterior (cas de Corea, per exemple). En el moment en que aquest país s'obre les empreses de fora veuen una gran necessitat al país, la necessitat d'obtenir un alt nivell de vida que provoca la globalització. És per això que es barallen per obtenir i crear

mercat en el país. Aquest fet està recolzat pel fet de tenir molts recursos naturals (que en països més industrialitzats escassegen o és cara la seva extracció).

Per altra banda tenim que una part de la població té diners i fa inversions a altres països. Això compensa en certa manera el PNB sobre el PIB. A més cal tenir en compte que el fet que el país creixi molt ràpidament i tingui molts ingressos provoca que l'estat pugui invertir en empreses estrangeres per a finançar-se a llarg termini (cosa similar a la que fa Xina amb EU). Aquesta idea queda més reforçada sabent que la població està molt polaritzada en ciutats i el camp, això provoca un estalvi de inversió, ja que només s'inverteix en infraestructures en punts molt concrets del país.

La conclusió a la que arribo és que el país tindrà un PIB més gran que el PNB debut a la gran presència d'empreses estrangeres però no serà una diferència molt gran. A la llarga es compensarà aquesta diferència gràcies al desenvolupament del país i a la implantació d'empreses a altres països.

Exercici 3.4

Efectivament les empreses tenen un país de procedència on tenen la seu. Totes les seves filials a altres països responen a la seu principal. Això però no vol dir que no sigui una empresa independent.

En el cas de Sony tenim que inicialment l'empresa japonesa simplement comercialitzava els seus productes a Espanya a través d'altres empreses. Fins el dia que va comprar Kosmos Eléctrica S.A., una empresa espanyola, y va passar a dir-se Sony España S.A. Tot el capital de la empresa no pertany a Sony, inicialment només en va comprar el 50% i més tard va ampliar la compra. El que està clar és que hi ha empreses que pertanyen a Sony per tot el món però aquestes empreses no són japoneses, tot i respondre davant de la Sony japonesa.

Similar és la situació de Danone, la qual és l'agrupació de diverses empreses més petites, de les quals participa principalment el grup francès, les quals produeixen productes i els distribueixen a cada país. És per això que tot i ser de la mateixa marca els productes de cada país es fabriquen normalment al propi país, per empreses diferents i fins i tot de forma diferent. Cas similar al de Coca-Cola, pels que hagin provat diferents productes arreu s'adonaran de la diferència.

Exercici 3.5

El PPP, a diferència del PIB té en conte la inflació així que elimina la il·lusió monetària lligada a la variació dels tipus de canvi. Així Noruega tot i tenir un alt PIB que el col·loca al lloc 24 segons el seu PIB, al tenir en conte els preus (inflació) la capacitat adquisitiva real dels seus habitants fa que

quedi a una posició força pitjor, la qual cosa indica que a més de ser un país “ric” també és un país “car”.

Exercici 3.6

PIB en € constants = PIB en € corrents / Deflactor del PIB * 100

PIB en € constants = $0.06 / (1 + 0.12) * 100 = 5.36$

PIB en € constants = 5.36

El PIB en euros constants és més petit que no pas el PIB en euros corrents a causa de la inflació. Així, tot i que el país és més ric i ha crescut un 6%, el poder adquisitiu no ha augmentat en la mateixa proporció a causa de una inflació molt més elevada (12%).

Exercici 3.7

M'agradaria debatre sobre el concepte de nivell de vida. No estic d'acord en que els diners siguin proporcionals a la felicitat (tot i que hi ajuden). Hi ha països molt rics i amb tot tipus de serveis (com Finlàndia) que tenen una taxa de suïcidi molt elevada. A més també cal tenir el compte que moltes vegades el creixement econòmic d'un país és degut a guerres en les que ha participat (EEUU). També hi ha països on amb pocs diners viuen perfectament.

És per això que crec que cal definir “nivell de vida” i què és millor, ser rics o tenir un millor nivell de vida.

Aquesta PEC s'ha realitzat en el grup format per:

Jose Cordero Rama
David Guillen Fandos